

Kakukkarcok

2011 július 12. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Németh Miklós, Medgyessy Péter, Bajnai Gordon – megannyi MSZP-s pót- és álarc, akiknek az évek folyamán képviselniük kellett a szocialisták nem létez? baloldali identitását.

Németh Miklós, Medgyessy Péter, Bajnai Gordon – akiket a szocialista elit el?vett a pártmúlt vagy a baráti üzleti

világ bugyraiból, hogy aztán velük vezesse sikerre a dics? túlélés ügyét.

Németh Miklós, Medgyessy Péter, Bajnai Gordon – három arc, három ember, aki ha más-más módon is, de megkérte szolgálatai árát.

Id?rendben Németh Miklós az els?. Hangsúlyozottan nem életkorban, hiszen Medgyessy hat évvel id?sebb. Els? „kiválasztódásánál” azonban éppen fiatalsága segítette. 1988-ban a hatalmát a f?titkári székben stabilizálni remél? Grósz Károly az állampárt, az MSZMP gazdaságpolitikai osztályának alig negyvenéves titkárát ülteti be a miniszterelnöki székbe. Tipikus, feladatát lelkesen végrehajtó fiatal kádernek tartották. Addigi pályája is ezt vetítette el?: ahogy akkor mondták, a 2-es villamossal érkezett a hatalomba, a Közgáz, az akkori tervhivatal, a pártközpont és a Parlament is ezen a vonalon fekszik.

Németh azonban privatizálta posztját, rendszerváltó glóriát szerzett. Az új pártban, az MSZP-ben azonban senkinek sem kellett, Hornék kigolyózták. Igaz, ? sem er?ltette, hiszen Londonban, a EBRD alelnöki székében mégiscsak biztosabb kibekkelni a váltás utáni bizonytalan éveket – hiába volt benne az alkuban a számonkérés elmaradása, ki tudhatta, mi lesz…

Aztán a baljós évek végével már jött volna haza, újra készpénzzé váltotta vón’ a ’89-es glóriát. Az MSZP Horn bukása óta folyamatosan eladható kormányf?jelöltet keresett, Németh rendre meg is jelent, rendre a kínáltnál nagyobb árat kért. Politikait, természetesen. Eddig ez sok volt az MSZP-elitnek, de hát ki tudhatta, hogy mikor jut eszébe legközelebb a párt PR-osainak a rendszerváltó szegf? meglobogtatása.

Medgyessy a rendszerváltáskor bölcsen a háttérben maradt, majd az üzleti világban hátterezett, végül 2002-ben hagyta magát meggy?zni a visszatérésre. A változatosság kedvéért az MSZP akkor újra vörösbe öltözött, Kádárra nosztalgiázott. Ehhez a szerephez a Londonból visszatért, „a dandy piperk?cségre hajlamos” Némethnél – a jelz?ket egykori, ma is parlamentben ücsörg? párttársának köszönheti – alkalmasabb volt Medgyessy. A pártállam egykori miniszterelnök-helyettese jobban képviselte a „békeid?k” nyelvtör? apparátusi biztonságát. Medgyessy aztán amilyen békésen jött, olyan békésen távozott. Fáradozásaiért kellemes ár volt, hogy hosszú évekig ? koordinálhatta a kínai üzleti vonalat.

A gyurcsányi „pokoljárás” után az MSZP-elit Bajnai Gordonban találta meg a tökéletes kirakatarcot. Németh amúgy 2009-ben is bejelentkezett, technokratának azonban a nála húszassal fiatalabb Bajnai jobb volt. Ráadásul Gyurcsánynak is megfelelt – hiszen ? hozta be a politikai buliba –, s a liberális gazdasági lobbi is szívesen látta egykori üzlettársát. Nem utolsó szempont volt az sem, hogy az angyalarcú mosoly mögött ki feltételezett volna libaügyeket, halálba hajszolt sorsokat.

Az angyalarcú szabad kezet kapott a gyurcsányi nyomok eltüntetésében – a kárrendezés, végelszámolás privátban is az egyik legjövedelmez?bb üzletág –, és felépíthette magát Nyugaton. Aztán bájos mosollyal hátrébb lépett, tudta, hogy lesz újabb ajánlat. Hiszen Mesterházyval már a nyugdíjas világban sem tudnak semmit eladni a szocialisták, Gyurcsány pedig a pártkassza kulcsáért szétszakítani is kész az MSZP-t.

Új pártot Bajnai nem akar. Parlamentbe bejutni, az legalább 400-500 millió, kormányzati tényez? felépítése pedig négy-ötmilliárdra rúg. A megoldás a meglév? struktúrák átvétele. Nem véletlen a többes szám: MSZP, LMP, maradék szadeszesek és emdéeffesek. Ez így szép és jövedelmez? projekt, amelyhez szponzort sem nehéz találni. Az MSZP-ben kakukkot játszani már nem üzlet, nagyobb fészek kell.

Bajnai nem csak egy a fent említett hármas listáról. Hiszen Némethnél és Medgyessynél a kakukklét munkamódszer volt.

Bajnainál ideológia.

Máté T. Gyul, magyarhirlap.hu

Ajánló